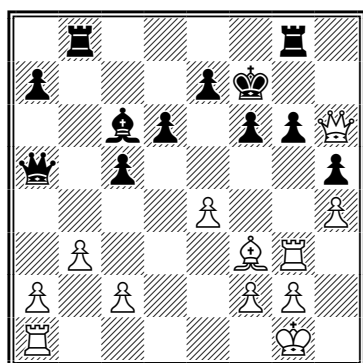

Zwarte pion promoveert tot witte dame

Grote consternatie was er vorige week bij de partij tussen Toon de Rooij en John van Helden. Beiden speelden een voortreffelijke partij en John had het na hard zwoegen voor elkaar dat hij eindelijk een gewonnen stelling had bereikt. Eén van zijn zwarte pionnen had de overkant bereikt en daarmee was de partij zo goed als beslist. Hij nam de pion van het bord, zette een dame ervoor in de plaats en leunde achterover. Maar toen hij nog eens goed naar de stelling keek, snapte hij er helemaal niets meer van. Wit stond een dame voor en zwart stond ineens verloren. Hoe kon dat nou??? Toon lachte zich intussen een breuk. In plaats van een zwarte dame had John een witte dame op het bord gezet! Toon wisselde de witte dame om voor een zwarte en gaf niet veel later op. Dat was niet alleen sportief, maar ook volgens de spelregels. Een zwarte pion kan niet tot een wit stuk promoveren (en omgekeerd natuurlijk ook niet). Tenminste... tegenwoordig niet meer... Nog maar enkele jaren geleden was dat anders. In de officiële spelregels had men namelijk verzuimd te vermelden dat een pion moet promoveren tot een stuk van dezelfde kleur. Als iemand toen een dame van de verkeerde kleur gepakt had, was dat een legale zet en had de zet niet teruggedenomen mogen worden. Maar tegenwoordig is het dus niet erg meer als iemand de verkeerde dame pakt. Althans: niet als dat op het schaakbord gebeurt. Buiten het schaakbord kan het grote gevolgen hebben als je de verkeerde dame pakt. Vraag het maar aan CDA-er Jack de Vries...

Een opmerkelijke partij was ook die tussen Ger van Aalst en Cor Lazeroms. Ger won een stuk en stond daarmee in principe gewonnen. Cor wilde zich daar niet bij neerleggen, toog volop in de aanval, won het stuk terug, nam er zelfs nog een stuk bij en won de partij. Na 3 ronden heeft Cor al 2 partijen gewonnen na eerst een stuk achter te hebben gestaan! Ook Jan Rijkse kwam er in zijn partij tegen Jan Konings achter dat een stuk winnen niet altijd genoeg is. Hij won een stuk, moest het stuk weer inleveren, maar trok in het eindspel alsnog aan het langste eind. Ook Jan van Mechelen moest na materiaalwinst nog stevig aan de bak. Hij won tegen Joost Asselbergs de kwaliteit, maar Joost kreeg goede tegenkansen en de partij leek nog lang alle kanten uit te kunnen. Uiteindelijk wist Jan het pleit toch in zijn voordeel te beslechten.

Cees Buurman won met een vorkje een stuk tegen Matti Hurkmans en dat bleek wel voldoende voor winst zonder veel complicaties. Kees van Hogeloon speelde met zwart tegen Ad Bruijns en kon dit keer niet stunten door hem op remise te houden. Na 22 zetten stond de volgende stelling op het bord: (zie diagram).

Er volgde 23.Lf3xh5!,g6xh5 (Interessant en waarschijnlijk beter was 23...,Lxe4) 24.Dh6xh5+,Kf7-e6 25.Dh5-f5+,Ke6-f7 26.Df5-h7+ en wit wint een toren voor de geofferde loper terug. Kees gaf hier meteen op.

Uitslagen 3e ronde:

Ad Bruijns – Kees van Hogeloon 1 – 0

Ger van Aalst – Cor Lazeroms 0 – 1

Toon de Rooij – John van Helden 0 – 1

Jan Konings – Jan Rijkse 0 – 1

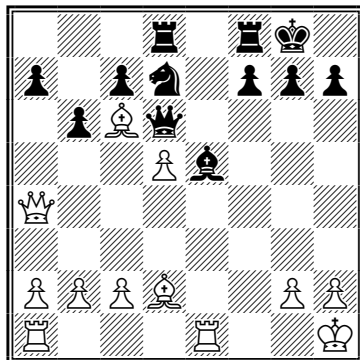
Matti Hurkmans – Cees Buurman 0 – 1

Joost Asselbergs – Jan van Mechelen 0 – 1

Stand aan kop :

1. Ad Bruijns	71½
2. John van Helden	67½
3. Wim Soeters	52½
4. Cor Lazeroms	47
5. Kees van Hogeloon	46
6. Jan Rijkse	44
7. Toon de Rooij	41½
8. Cees Buurman	32½
9. Jan van Mechelen	32
10. Ger van Aalst	30

Zoals beloofd ook de oplossing van het diagram van vorige week uit de partij tussen Rupert Jones uit Papoea Nieuw-Guinea en Alexander Hensley uit de Maagdeneilanden. De stelling was als volgt:

Wit speelde hier 1.Lc6xd7,Tf8xf7 2.Te1xe5 en als zwart de toren terugpakt pakt wit de zwarte toren. Niet moeilijk, het is alleen even goed uitkijken wat je eerst pakt